

Datum van
inontvangstneming

:

11/09/2024

Zaak C-501/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

17 juli 2024

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 juni 2024

Verzoekende partij:

Klinka-Geo Trans Földmunkavégző Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens, Hongarije)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Betwisting van bestuursbesluiten waarbij de aftrek van de op een aantal aanvaarde facturen vermelde reeds voldane belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw”) is geweigerd.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Voorwaarden voor de beperking van het recht op btw-aftrek.

De door de lagere rechter te volgen handelwijze wanneer de door de hogere nationale rechter verstrekte aanwijzingen voor de beoordeling van het geding botsen met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”).

Rechtsgrondslag: artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vragen

1) Is de praktijk van een belastingdienst in overeenstemming met artikel 167, artikel 168, onder a), en artikel 178, onder a), van de btw-richtlijn, en met het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) als algemeen rechtsbeginsel erkende recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, in samenhang met de fundamentele beginselen van fiscale neutraliteit, doeltreffendheid en rechtszekerheid, indien die praktijk erin bestaat dat de belastingdienst – overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 van advies nr. 5/2016 van 26 september van de kamer voor bestuurs- en arbeidsgeschillen van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie van Hongarije) – voornoemde bepalingen aldus toepast dat hij, indien hij oordeelt dat de op de factuur vermelde economische handeling niet heeft plaatsgevonden, niet onderzoekt of de ontvanger van de factuur op de hoogte was of had moeten zijn van de belastingfraude of -ontwijking, terwijl hij, indien hij oordeelt dat de economische handeling wel degelijk heeft plaatsgevonden, zij het niet tussen de op de factuur vermelde partijen, aan de hand van de feiten onderzoekt of de ontvanger van de factuur op de hoogte was of had moeten zijn van de belastingfraude of -ontwijking?

2) Is een procedure verenigbaar met voornoemde artikelen van de btw-richtlijn en rechtsbeginselen, en met de op de belastingdienst rustende wettelijke plicht tot bewijsvoering aan de hand van objectieve feiten, indien die procedure erin bestaat dat deze belastingdienst:

a) als voorwaarde voor de uitoefening van het recht op aftrek, en onder verwijzing naar een gebrek aan zorgvuldigheid, de belastingplichtige verplicht om na te gaan of de opsteller van de factuur een tot nietigheid leidende onregelmatigheid heeft begaan die geen verband houdt met de btw-plicht en derhalve evenmin met de uitoefening van het recht op aftrek, aangezien de verplichting tot betaling van de btw overeenkomstig het Unierecht en het nationale recht evenzeer bestaat in het geval van nietige overeenkomsten, zodra er sprake is van een aantoonbaar financieel resultaat;

b) de belastingplichtige het recht op aftrek van de belasting ontzegt, zonder onderzoek naar de vereiste zorgvuldigheid, op grond dat na de economische handeling en onder verwijzing naar omstandigheden die aan de opsteller van de factuur kunnen worden toegerekend in de periode waarop de controle betrekking heeft, is vastgesteld dat de op de factuur vermelde economische handeling niet heeft plaatsgevonden;

c) de schade die voortvloeit uit het vruchteloze getuigenbewijs laat dragen door de belastingplichtige die de economische handeling staft met een factuur, waarbij hij zich baseert op het feit dat het voor de aftrekbaarheid van de btw noodzakelijk is dat er niet alleen een factuur is, maar ook dat de omstandigheden waarin de gefactureerde economische handeling heeft plaatsgevonden, gedetailleerd worden omschreven door de op de factuur vermelde belastingplichtigen en de

vertegenwoordigers van de ondernemingen die op enigerlei wijze aan de economische handeling hebben deelgenomen, mede gelet op de door het Hof geformuleerde beginsel dat nationaalrechtelijke bewijsregels de doeltreffendheid van het Unierecht niet mogen aantasten?

3) Zijn, gelet op voornoemde regels van de btw-richtlijn, artikel 47 van het Handvest en de voorrang van het Unierecht, de beslissingen van het Hof die aanwijzingen bevatten over de regels van de btw-richtlijn inzake het recht op aftrek en inzake de omstandigheden die moeten worden beoordeeld in het kader van het aspect betreffende de kennis van de belastingplichtige, van toepassing op de onderhavige zaak indien de belastingdienst op basis van dezelfde omstandigheden die in het kader van het kennisaspect worden beoordeeld, vaststelt dat de economische handeling niet heeft plaatsgevonden?

4) Is het in strijd met artikel 267 VWEU, het beginsel van voorrang van het Unierecht en het in artikel 47 van het Handvest verankerde recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, dat de nationale rechter in laatste aanleg:

a) onder verwijzing naar het verschil in feitelijke omstandigheden, in het kader van een cassatieberoep waarin verschillende beslissingen inzake de aftrek van btw worden onderzocht, de beslissingen van het Hof ter zake niet toepast of verbiedt dat deze worden ingeroepen in het kader van een nieuwe procedure omdat de beslissingen van het Hof, wanneer die omstandigheden worden vergeleken met de omstandigheden die in het in het cassatieberoep aan de orde zijnde vonnis zijn opgesomd, slechts aanwijzingen met betrekking tot individuele omstandigheden bevatten, waarbij deze rechter verwijst naar het verschil dat is vastgesteld in de paragrafen 1 en 2 van advies nr. 5/2016 van de kamer voor bestuurs- en arbeidsgeschillen van de Kúria, waarvan de logica impliceert dat de beslissingen van het Hof in btw-zaken niet van toepassing zijn in gevallen waarin de belastingdienst vaststelt dat de gefactureerde economische handeling niet heeft plaatsgevonden, ook al betwist de verzoekende partij in haar beroep juist de rechtmatigheid van die vaststelling;

b) na te hebben geoordeeld dat de beslissingen van het Hof in de desbetreffende zaak ten onrechte zijn toegepast, voor de nieuwe procedure in strijd met die beslissingen gelast dat de rechter deze nieuwe procedure voert in overeenstemming met de rechtspraak die is samengevat in het – niet-bindende – advies van de kamer voor bestuurs- en arbeidsgeschillen van de Kúria en met de rechtspraak die dateert van na de goedkeuring van dat advies;

c) in het kader van een cassatieberoep afwijkt van het arrest dat het Hof heeft gewezen in de betreffende zaak als gevolg van een prejudiciële verwijzing en een daarmee strijdige beslissing neemt, zonder zelf een prejudiciële procedure in te leiden, ondanks de in haar beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden wat de uitlegging van het Unierecht betreft?

5) Kan de rechter van een lidstaat naar wie de rechterlijke instantie in laatste aanleg de zaak voor een nieuwe behandeling heeft terugverwezen, gelet op de noodzakelijke eerbiediging van de in de vorige vraag genoemde rechten en beginselen en op de verplichting om het met het Unierecht strijdige nationale recht buiten toepassing te laten, in die tweede procedure afwijken van de aanwijzingen die zijn verstrekt door de rechterlijke instantie in laatste aanleg – zonder dat deze is overgegaan tot een prejudiciële verwijzing – wanneer hij van mening is dat die aanwijzingen in strijd zijn met het Unierecht en wanneer na de terugverwijzing voor een nieuwe behandeling het Hof in een zaak met een vergelijkbare feitelijke achtergrond een arrest over dezelfde rechtsvraag heeft gewezen dat niet overeenkomt met de juridische uitlegging waarop de verplichting tot een nieuwe behandeling is gebaseerd; of kan de rechter die de zaak opnieuw moet behandelen zich alleen onttrekken aan de door de nationale rechterlijke instantie in laatste aanleg opgelegde verplichting en kan hij het latere arrest van het Hof slechts toepassen indien hij in de nieuwe procedure een verzoek om een prejudiciële beslissing indient?

6) Is het antwoord op de vierde en de vijfde prejudiciële vraag, gelet op het beginsel van de voorrang van het Unierecht en de daaruit voortvloeiende verplichting om met het Unierecht strijdig nationaal recht buiten toepassing te laten, in alle gevallen van toepassing, ongeacht het voorwerp van het geschil, of alleen in die gevallen waarin het voorwerp van het geschil de aftrek van btw is?

Rechtspraak en aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Artikel 9, artikel 167, artikel 168, onder a), artikel 178, onder a), artikel 220 en artikel 226 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1; hierna: „btw-richtlijn”).

Arresten Kittel en Recolta Recycling (C-439/04 en C-440/04, EU:C:2006:446), [REDACTED] (C-555/07, EU:C:2010:21), en [REDACTED] [REDACTED] (C-80/11 en C-142/11, EU:C:2012:373); beschikking Hardimpex (C-444/12, niet gepubliceerd, EU:C:2013:318); arrest [REDACTED] [REDACTED] (C-18/13, EU:C:2014:69); beschikkingen Signum Alfa Sped (C-446/15, niet gepubliceerd, EU:C:2016:869), Vikingo Fővállalkozó (C-610/19, EU:C:2020:673), Crewprint (C-611/19, niet gepubliceerd, EU:C:2020:674), en A. T.S. 2003 (C-289/22, EU:C:2023:26), en arrest Global Ink Trade (C-537/22, EU:C:2024:6).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

§ 1, leden 2, 3 en 7, § 2, lid 1, en § 97, leden 4 en 6, van az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (wet XCII van 2003 houdende het wetboek fiscaal procesrecht).

§ 6, lid 2, van a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (wet CXL van 2004 houdende algemene bepalingen inzake de administratieve procedure en diensten).

§ 14 van a személy—és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (wet CXXXIII van 2005 op de reglementering van de activiteiten van particuliere beveiligingsondernemingen en privédetectives).

§ 119, lid 1, § 120, onder a) en § 127, lid 1, onder a), van az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (wet CXXVII van 2007 op de belasting over de toegevoegde waarde).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 De belastingdienst in eerste aanleg heeft de btw-aangiften van Klinka-Geo Trans Földmunkavégző Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (hierna: „verzoekster”) voor december 2011 aan een controle achteraf onderworpen. Naar aanleiding van die controle heeft zij geconcludeerd dat verzoekster ten onrechte had verzocht om teruggaaf van de reeds voldane btw op de drie hierna beschreven facturen en bijgevolg heeft zij de teruggaaf geweigerd en verzoekster verdragingsrente en een fiscale boete opgelegd.
- 2 Wat de door Intellisec Kft. opgestelde factuur voor particuliere beveiligingsdiensten betreft (hierna: „factuur van Intellisec”), heeft een parallelle controle van deze onderneming onregelmatigheden aan het licht gebracht met betrekking tot de beroepsregels inzake onderaanneming en de registratie van de verrichte diensten, waardoor het onmogelijk was na te gaan waar, wanneer en door wie de op de factuur vermelde diensten waren verricht.
- 3 Wat de door Magyar Beton Gyártó Kft. opgestelde factuur voor het vervoer en het leggen van funderingsplaten van gewapend beton betreft (hierna: „factuur van Magyar Beton”), is de vertegenwoordiger van deze onderneming niet persoonlijk verschenen en heeft hij geen documenten overgelegd, hoewel de belastingdienst hem daarom had verzocht. De nieuwe eigenaar van deze onderneming – die eigenaar is geworden nadat de factuur van Magyar Beton was uitgereikt – heeft verklaard dat deze factuur was uitgereikt om een andere handeling te verbergen en daarom niet was opgenomen in de belastingaangifte van de onderneming en dat hij hierover een klacht had ingediend.
- 4 Wat de door Double Two Kft. opgestelde factuur voor personenvervoerdiensten betreft (hierna: „factuur van Double Two”), is tijdens de controle geen informatie of documentatie verkregen van de vertegenwoordiger van de onderneming, die bovendien dezelfde persoon was als de bedrijfsleider van verzoekster. Double Two Kft. heeft haar verplichtingen verzaakt om belastingaangiften in te dienen en belastingen te betalen en uiteindelijk werd haar fiscaal identificatienummer ingetrokken.

- 5 In zijn besluit, dat in bezwaar door verweerster is bevestigd, heeft de belastingdienst in eerste aanleg zijn vaststellingen gerechtvaardigd door aan te voeren dat voor de factuur van Intellisec niet kon worden nagegaan tussen welke partijen de diensten waren verricht en dat voor de facturen van Magyar Beton en Double Two niet was aangetoond dat de diensten überhaupt waren verricht. Verzoekster wist dus of had moeten weten dat zij betrokken was bij belastingfraude en dat zij geen recht had op teruggaaf van de reeds voldane btw op deze facturen.
- 6 Verzoekster heeft tegen het besluit van verweerster beroep ingesteld bij de verwijzende rechter, die haar vordering op grond van de rechtspraak van het Hof heeft toegewezen. Hij heeft in dit verband ten eerste geoordeeld dat verweerster niet duidelijk had aangegeven waarin de belastingfraude waarvan verzoekster op de hoogte had moeten zijn, precies bestond. Ten tweede heeft hij geoordeeld dat verweerster van verzoekster verwachtte dat zij omstandigheden zou controleren waarvan zij niet op de hoogte was, hetzij omdat het bedrijfsgeheimen betrof (prijsstelling, identiteit van onderaannemers, herkomst van goederen), hetzij omdat zij niet verplicht was om deze te controleren (naleving van de beroepsregels voor particuliere beveiligingsdiensten), hetzij omdat deze tijdens de belastingcontrole aan het licht waren gekomen (onmogelijkheid om contact op te nemen met de bedrijfsleiders, ontbreken van documentatie enzovoort). Bovendien hielden deze omstandigheden geen verband met de verrichting van de betrokken diensten.
- 7 Wat de factuur van Magyar Beton betreft, was de verwijzende rechter van oordeel dat de door verweerster vermelde verklaring van de nieuwe eigenaar van de onderneming tegenstrijdigheden bevatte, zowel innerlijk als ten opzichte van andere vastgestelde feiten. Aangezien deze eigenaar zijn fiscale verplichtingen met betrekking tot deze factuur niet was nagekomen, had hij er ook belang bij dat de dienst als niet verricht werd verklaard.
- 8 De Kúria heeft het vonnis van de verwijzende rechter in cassatie vernietigd en de verwijzende rechter gelast een nieuwe procedure te voeren en een nieuwe beslissing te geven. Volgens de motivering van de beslissing van de Kúria had de verwijzende rechter zich ten onrechte gebaseerd op de rechtspraak van het Hof, die betrekking had op andere feitelijke situaties, en had hij geen rekening gehouden met de rechtspraak van de Kúria inzake het recht op btw-af trek zoals uiteengezet in advies 5/2016 van 26 september 2016 van de kamer voor bestuurs- en arbeidsgeschillen van de Kúria (hierna: „advies van de Kúria”).
- 9 De verwijzende rechter vat het advies van de Kúria als volgt samen:
 - Indien de op de factuur vermelde economische handeling niet heeft plaatsgevonden, *hoeft niet* te worden onderzocht of de ontvanger van de factuur op de hoogte was of had moeten zijn van de belastingfraude of -ontwijking.

- Indien de economische handeling wel heeft plaatsgevonden, maar niet tussen de op de factuur vermelde partijen, *kan*, naargelang van de feiten, worden onderzocht of de ontvanger van de factuur op de hoogte was of had moeten zijn van de belastingfraude of -ontwijking.
 - Indien de economische handeling heeft plaatsgevonden tussen de op de factuur vermelde partijen, maar de opsteller van de factuur (of de opsteller van een door hem aanvaarde factuur) zich schuldig heeft gemaakt aan frauduleuze handelingen, *moet* in de bestuurlijke fiscale procedure worden onderzocht of de ontvanger van de factuur op de hoogte was of had moeten zijn van de belastingfraude of -ontwijking.
- 10 Wat de nieuwe procedure betreft, heeft de Kúria de verwijzende rechter opgedragen zich op basis van de door hem vastgestelde feiten uit te spreken over de vraag of de economische handeling heeft plaatsgevonden en of deze heeft plaatsgevonden tussen de op de factuur vermelde partijen en, overeenkomstig het advies van de Kúria:
- indien kan worden aangetoond dat de economische handeling heeft plaatsgevonden, maar de identiteit van de partijen niet kan worden bewezen (factuur van Intellisec), te onderzoeken of verzoekster daarvan op de hoogte was of had moeten zijn;
 - indien niet kan worden aangetoond dat de economische handeling heeft plaatsgevonden (facturen van Magyar Beton en Double Two), zonder nader onderzoek te oordelen dat verzoekster daarvan noodzakelijkerwijs op de hoogte was en dat zij dus geen recht heeft op aftrek van btw.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 11 *Verzoekster* is van mening dat de feiten niet naar behoren zijn vastgesteld. Volgens haar is het in strijd met zowel het nationale recht als de Unierechtspraak om te stellen dat het aan de belastingplichtige is om alle omstandigheden met betrekking tot het verrichten van diensten te bewijzen.
- 12 Zij voert aan dat verweerster daarentegen geen enkel bewijs heeft geleverd dat de op de desbetreffende facturen vermelde economische handelingen niet hebben plaatsgevonden tussen de op de facturen genoemde partijen of dat zij helemaal niet hebben plaatsgevonden. Zij betoogt dat de diensten in kwestie volledig zijn verricht en dat zij daarvoor de overeenkomstige tegenprestatie heeft betaald.
- 13 Wat de factuur van Intellisec betreft, betoogt verzoekster dat zij de informatie over Intellisec op de website van Partner Control heeft gecontroleerd, dat een aantal van haar voormalige klanten deze onderneming hadden aanbevolen en dat er zich tijdens de langdurige, ononderbroken verrichting van de dienst geen omstandigheden hebben voorgedaan die een strengere controle vereisten. Verzoekster voert aan dat zij hoe dan ook niet verplicht is om na te gaan of de

dienstverrichter de beroepsregels die op zijn activiteiten van toepassing zijn, volledig naleeft.

- 14 Wat de factuur van Magyar Beton betreft, is verzoekster van mening dat zij niet aansprakelijk kan worden gesteld voor het feit dat de onderneming die de factuur heeft opgesteld haar aangifte- en verslagleggingsverplichtingen niet is nagekomen. Zij stelt dat zij niet verplicht was de herkomst van de geplaatste goederen of de identiteit van de medewerkers te kennen en dat de belastingdienst geen controles ter plaatse heeft verricht, hoewel het gebouw dat het resultaat is van de verrichte dienst ter plaatse kon worden geïnspecteerd.
- 15 Ten slotte betoogt verzoekster met betrekking tot de factuur van Double Two dat de door de belastingdienst gemaakte inbreuken van de onderneming die de factuur heeft opgesteld met betrekking tot de verplichting om een belastingaangifte in te dienen en documentatie te verstrekken, zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop er geen personele band bestond tussen haarzelf en deze onderneming. Wat betreft het feit dat haar voormalige bedrijfsleider, die inmiddels is overleden, geen informatie heeft verstrekt, stelt verzoekster dat zij de belastinginspecteur er herhaaldelijk op heeft gewezen dat de gezondheidstoestand van de voormalige bedrijfsleider hem daarvan weerhield.
- 16 *Verweerster* benadrukt dat van de belastingplichtige redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij controleert of de opsteller van de aanvaarde factuur in staat is om de op de factuur vermelde dienst te verrichten en namens wie de personen die de dienst verrichten, handelen. Verzoekster heeft echter niet kunnen aantonen dat de gefactureerde economische handelingen hebben plaatsgevonden tussen de op de facturen vermelde partijen en kan haar recht op aftrek van btw derhalve niet uitoefenen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 17 Bij het wijzen van het door de Kúria vernietigde vonnis heeft de verwijzende rechter geoordeeld dat het Unierecht en de rechtspraak van de Unie voldoende duidelijk waren en dat een prejudiciële verwijzing niet nodig was om de zaak te beslechten. De Kúria heeft de rechtspraak van het Hof evenwel aldus opgevat dat de beslissingen van het Hof alleen betrekking hebben op individuele omstandigheden en niet van toepassing zijn wanneer de belastingdienst aanvullende omstandigheden aanvoert.
- 18 De aanwijzingen in de beslissing van de Kúria zijn bindend voor de verwijzende rechter, die er slechts van mag afwijken indien het Hof in de onderhavige zaak uitdrukkelijk uitspraak doet in een bindende beslissing van algemene aard.

Eerste prejudiciële vraag

- 19 Op basis van haar eigen advies heeft de Kúria de in het hoofdgeding aan de orde zijnde handelingen onderverdeeld in twee categorieën.

- 20 De factuur van Intellisec behoort tot de eerste categorie, waarin niet wordt betwist dat de op de factuur vermelde economische handeling heeft plaatsgevonden, hoewel niet kan worden vastgesteld of deze heeft plaatsgevonden tussen de op de factuur vermelde partijen. In dit geval kan het element betreffende de kennis van verzoekster worden onderzocht. Tot de tweede categorie behoren de facturen van Magyar Beton en Double Two, waarvoor niet kan worden aangetoond dat de economische handeling heeft plaatsgevonden, waardoor het element betreffende de kennis van verzoekster volgens het advies van de Kúria niet hoeft te worden onderzocht.
- 21 De verwijzende rechter wenst te vernemen of bovenstaande conclusies stroken met de bepalingen van de btw-richtlijn en met de fundamentele beginselen van het btw-stelsel, aangezien zij volgens hem niet volledig in overeenstemming zijn met de bindende rechtspraak van het Hof ter zake.

Tweede prejudiciële vraag

- 22 Deze vraag betreft de handeling die ten grondslag ligt aan de factuur van Intellisec. Ten eerste betwijfelt de verwijzende rechter of een schending door de opsteller van de facturen van de bijzondere regels inzake het verrichten van de dienst, zoals het niet schriftelijk opstellen van de overeenkomst voor het verrichten van particuliere beveiligingsdiensten, het gebruik van onderaannemers zonder toestemming van de klant of het niet bijhouden van een activiteitenregister, ten nadele van verzoekster in aanmerking kan worden genomen.
- 23 De niet-naleving van deze regels vormt immers geen belemmering voor de verrichting van de dienst en meer in het algemeen is het in strijd met het beginsel van fiscale neutraliteit om een onderscheid te maken tussen geoorloofde en ongeoorloofde handelingen. Bovendien kon volgens de verwijzende rechter in casu niet redelijkerwijs van verzoekster worden verwacht dat zij bovengenoemde omstandigheden zou verifiëren.
- 24 Ten tweede vraagt de verwijzende rechter zich af of, indien niet kan worden aangetoond dat de op de factuur vermelde economische handeling heeft plaatsgevonden, dit in aanmerking kan worden genomen ten nadele van de belastingplichtige die zijn recht op aftrek wil uitoefenen.

Derde prejudiciële vraag

- 25 Met deze vraag wenst de verwijzende rechter te vernemen of, in het geval dat de belastingdienst tot de conclusie komt dat de gefactureerde handeling niet heeft plaatsgevonden, dit een concreet feitelijk gegeven is dat eraan in de weg staat dat de rechtspraak van het Hof in aanmerking wordt genomen bij de rechterlijke toetsing van de door de belastingdienst aangevoerde omstandigheden.

Vierde tot en met zesde prejudiciële vraag

- 26 De verwijzende rechter baseert deze vragen op het feit dat de nationale rechtspraak, ondanks de arresten van het Hof in de zaken *Crewprint* en *Vikingo*, niet is gewijzigd. De toepassing van de rechtspraak van het Hof wordt systematisch afgewezen met het argument dat de feiten anders zijn. Dienaangaande wenst de verwijzende rechter met name te vernemen of de Kúria, als rechter in laatste aanleg, verplicht is een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen indien hij met zijn rechtsopvatting wil afwijken van de rechtspraak van de Unie.
- 27 De vijfde prejudiciële vraag van de verwijzende rechter is gebaseerd op het feit dat de beslissing van de Kúria in het hoofdgeding, die deze rechter verplicht om de procedure over te doen, dateert van vóór het arrest van het Hof in de zaak *Global Ink Trade*. De verwijzende rechter is van oordeel dat hij dit arrest alleen in aanmerking kan nemen indien hij de aanwijzingen van de Kúria naast zich neerlegt, maar dat hij dit evenwel slechts kan doen op basis van een prejudiciële beslissing die het Hof dienaangaande heeft gegeven.
- 28 Tot slot wijst de verwijzende rechter erop dat er soortgelijke prejudiciële vragen moeten worden gesteld als die in de zaak *C-262/24, Pegazus Busz*, omdat de beslissingen van het Hof naar het oordeel van de Kúria alleen van toepassing zijn wanneer de feiten volledig identiek zijn. Bovendien zou dit betekenen dat, zelfs indien de verzoekende partij een van de twee procedures zou intrekken – wat eveneens tot intrekking van het verzoek om een prejudiciële beslissing zou leiden –, er nog steeds een zaak aanhangig zou zijn waarin de gestelde vragen moeten worden beantwoord.